

Grote fallus als theater

De Faculteit der Rechtsgeleerdheid is het decor van een muzikaal sprookje.

Voor de toren, 'een grote fallus', en het verblijf van de koningin inspireerden.

door **Ruud Maas**

Door traptreden te bestijgen of door een dosis drugs te gebruiken. Beide manieren om in hogere sferen te geraken komen voorbij in de voorstelling *Hoe kom ik daarboven?* van kunstenaarscollectief Het Verbond. Het is geïnspireerd op de architectuur en de geschiedenis van de Maastrichtse Faculteit der Rechtsgeleerdheid en vooral de toren van het Oud Gouvernement - 'een grote fallus' - speelt de hoofdrol. Het opvallende object lijkt immers te wedijveren met die andere toren in Maastricht: de Sint-Jan. Sinds jaar en dag voeren de twee in de ogen van regisseur en schrijver Jelle Stiphout een

strijd met elkaar en de grote vraag is wie (of wat) wint: de wetenschap, de kerk of de staat? Misschien nog belangrijker: hoe kom je eigenlijk boven en als je boven bent: wat dan? Wat is het nut van een toren als je eenmaal boven nog steeds op dezelfde plek staat, alleen wat hoger? Dat lijkt toch totaal onproductief te zijn?

Het zijn deze en andere vragen die onderzocht worden in het 'modern muzikaal sprookje voor het hele gezin over twee koppige torens, benevelde studenten en een alleswetende flierefluiter'. Een gedurfd sprookje ook wel, want tussen Faust en Icarus duikt zonder moeite *Smack My Bitch Up* van The Prodigy op. En na een potpourri van citaten en rijm volgt plat studentengeblaas

waarbij zelfs de term YOLO (*You Only Live Once*) niet ontbreekt. Letterlijk is het tezamen een theatrale wandeling door het gebouw waarbij je al lopend de roemrijke, beruchte geschiedenis van deze plek

“**Sterke verhalen en de what-if history zijn vaak mijn uitgangspunten. Daar speel ik mee.**

Jelle Stiphout, Het Verbond

leert kennen. Of die nu helemaal waar is of niet, maakt volgens Stiphout niet veel uit. „Over deze plek doen veel broodjeaapverhalen de ronde. Over studenten die ooit op de toren wisten te klimmen en te pletter vielen, en over de koningin die een deel van het gebouw als buitenverblijf gebruikte en per se een balkon tot haar beschikking wilde. Ik houd erg van dit soort interessante, sterke verhalen. De geschiedenis is overal en het grappige is altijd dat het zomaar anders had kunnen lopen. Daarmee mag je spelen, daarmee moet je spelen. Wat nou als dit of dat?” Op deze wijze willen ze toeschouwers meesleuren, zegt Reno Juriën - eveneens van Het Verbond. Inmiddels is het collectief drie jaar ac-

tief in Maastricht en doet de kunstenaarsclub meerdere projecten per jaar (bijvoorbeeld tijdens de INKOM). Sinds kort is het voormalige Huis van Bourgondië de thuisbasis. „We zitten in een stadion dat mensen zich aan ons beginnen te binden en partijen ons weten te vinden. Ons doel blijft 'kruisbestuiving': alles wat we doen is interdisciplinair.” Een kameropera, een musical, iets met beeldende kunst: wie weet wat de toekomst nog gaat brengen. Zo bezien is Het Verbond zelf ook bezig aan een klim naar boven.

Hoe kom ik daarboven? is zaterdag en zondag te zien om 12.00, 14.00 en 16.00 uur in de faculteit (Bouillonstraat 1-3) in Maastricht. Toegang is gratis.